

זיהוליציוניבי

ספר טעמי המצות

מהגה"ק בעל בני יששכר זל"ע

הוצאת וזכנת סאונטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"יג

ספר מעמי המצות כסדר

חברו הרב הקדוש הנאון הגדול בוצינא קדישא חסידא ופרישא איש אליקים קדוש מויה צבי אלימלך שפירא בעמיה ס' בני יששכר. וס' אנרא דבלה. ושאר חבורים. אבדק'ק דינאב.

מלוא מ"ג לישא חשב

דרשו בגמ' מי יתן עסוק מממא (מן המופש שיהא עמאח כבדא ממני אדם שיהא עסוק מי פעל זאה) לא אחיד (ולא יחידו של עולם בתמי) הכס הוא מלוא א הכן. מלוא ב מ"ג לימול כ"ז

מלוא ב הוא ברית נאמר גדוד כי ברית יעשה לך וי' סיונו שיהא זרעו מיוחסים אחריי בעולם מלואים למלוא וסנה ע"י מלוא מילא כ"י. מלואים למלוא כמד"א ושהא חס שמוע וכו' ישמרתם את בריתי וכו' חסי לי ממילכה כהנים.

מלוא ג מלוא שלא לחבול גוד הכשה: ויותר יעקב לבדו. ע"כ אירע לו המעשה חבל אילו ס"י ג לא נראה ולא מו"ק.

מלוא ד' מלוא עשה לקדש חדשים מלוא ד' לשון דליה סיכרה ליה לה מגרמא כלום עיין בוצר הדי' הוויח עד ללא קבילה דכורא וכו'. מלוא ה' מ"ג לשחוט ק"פ.

עיין בבבב' מרן הארז"ל פ"ח ס"ח ס"ח שבגלות הוא צבחי נחלמתי דימי שבעיניו הוא כסיד ה' כרז"ל לפני נוחי נחלמיס וכן סיום נפתח הסתום פ"ה ס"ח אי"כ נחנה פ"ח נחסר ה' יגמבר נחורס שבגי"פ ה' אחרונה סבן סודר ע"כ המלוא סאה הוא מלוא ה' מלוא ו' מ"ג לחבול בשר הפסח.

ו' הוא אה חיים כיתבואר בוצר. וכנס בחלילית הפסח ואכלו את הבשר בלילה וכו' ועבר י"ו לנגוף וכו' ולא יכ"י בכס נק"י:

מלוא ז' מלוא שלא לחבול בשר עשה נא' או מנבול. ז' י"ין מורכ על כל זיין והחמסו על ב"י בכלי זיין בני חורין וזיין בעממי המלוא למכרים שבכלי ספס אל חאכלו ממנו נא' כח"כילת הטבדים רק כבני חורין. מלוא ח.

ביסוד ים בלינה ליער המפיע ים בו אה מ' וזינור המוסרה ים בו אה ח' הכן.

מלוא ט' מ"ג להבית חמץ: מלוא י' לחבול מאס בליל ח' וכו' שנאמר בערב חאכלו מלוא.

כנס הוא מלוא ט' ואחילה מלוא מלוא עשירית ולא ימלא חמץ מלוא י"א מצדה רמז לקדושה כנדע וחמץ רמז לספ"א כנדע כנס בקדושה עשיר' ולא חמ"ש עשיר' ולא י"א עש"א ספ"א או השפס או י"א ע"כ חמץ מלוא

פ' ו"א ומלוא מלוא עשירית כנ"ל:

מלוא י"א מלוא שלא ימלא חמץ.

עמ"ש כסימן ט"י.

מלוא י"ב מלוא.

יב שבפי יסורין נבד י"ב נבולי אלכסיון בלי שום תערוכות חמץ כי יעקב מפשו שלימס.

מלוא י"ג מלוא שלא להאכיל

מלוא י"ג אסור להאכיל לחימר על שבנד ב"י: אחר-ד

מלוא יד שלא להאכיל.

י"ד דרין אשר יש לשם מנע י"י היינו ע"ס דע"י חד אחרונות דיערס.

מלוא טו מלוא שלא להאכיל.

ועבר ד' לנגוף את מזרים וכו' ופסח ד' על הפסח סרי זה נקף למזרים ורפוא לשראל כי סגילו שכינס הוא מחלאת יובל הפליון (נאולה וחירות) וסס אין מנע ג"י ולכרז זה לנפיונו כבשר הפסח שלא להאכיל חוץ לחבורס מקום החיבור הרין ריעין שם י"ה:

מלוא טז מלוא שלא לשבד.

י' רישא דהרבה ו' גופא דהרבה וכנס הוא מלוא י"ו שלא לשבד רישא דהרבה מן גופא חרב לך מלוא דס לנקוס נקמה ד'.

מלוא יז מלוא שלא יאכל פרל מבשר.

מלוא מלוא נקדחה מ"ב גימטריא י"ז.

מלוא יח מ"ג לקדש כבודא.

מלוא ט"ו קדש לי כל כבוד פי ראשונה בהפילין מוח חב"מ"ה וסחממס אחי' וכנס קידוש כבוד ראשיית הכמ"ס הכן וז"כ מלוא לסקדש כבוד קדיש חמ"ס. מלוא י"ט מלוא שלא לחבול חמץ.

מלוא י"ט מנין חזרה דאכלס מען סרע"ת חפ"ק שאיר' בני ע"ץ הדע"ת.

מלוא כ' מלוא שלא ירשא.

כ' הוא מספר עשיריים בנימי ברית סואיל שאיסור חמץ הוא ככרית סחמירס הכורס עליו בכל יר"ס.

מלוא כא מ"ג לשאר בילואת מזרים.

מלוא כ"א י"מ כסוד כסס אר"י ביניס עשרס פנמיס אח"כ בנימי רד"ו עיין בערש"ת ע"כ סיפור י"מ מלוא כא בניממריא אח"י.

מלוא כ"ב מלוא שלא ללוא בשבת חוץ.

מחללי' מנא דע"יל לחלל דילב כי בשבת הוא עליות סמלסס אר"י וסס בשם כ"ד ארוסיס וחץ לכ"ד ארוסיס אסור ללוא מלוא

מעמי המצות

מלוא כה מ'ע להאמין שיש אלקי.
מלוא חכמה ודעה כי ה' האמת לבית יעקב וכנס בה נקרא
השנים מלכות שמים שום השנים עליך מליך.

מלוא כה מליה שלא להטות עיני.
מלוא פה מ'ע לשבוע בשבוע ממלכות
עפ"י שנים עדים יקום דבר מליה סוף חזק לשראף
ושבח סוף ח'יה פ"כ המלוא סוף בהשגן פה בני מליה
מלוא צה מ'ע לבנות בית המקדש.

לדק לדק תרדוף ורשו חיל סלך אחר צ"ד יפה מקדש
אדניי ובר דינא דמלכותא בית דין סלדק יפה בנימי
צ"ה עוד אודיעך צה בניממריא כס"א דוד סבן :
מלוא צה מליה שלא להטות בדי הארון.
צו בניממריא א"ל אדניי והמיי.

מלוא צו מ'ע שיסדרו נכסים בסיכל לחם הפנים.
מלוא ל"ז סבס סוף בני לחים שס"א בני ג' סויות
בחוספתא מספר י"ח שס"א מילי שסס בחלפין מין
כס"י צרכים פי ספסוק פי לא על סלחם. לבדו יחיס
כא"ס כי על מולא פי הו"ה ובר סויות סלול
בכוונתו מולא פי סו"י סויות שיחמללו סני סויות יפי
במילואם חת יחמללו האדם בחיות פ"כ ג' מילואי סויות בנימי ון אוב"ל ויכנס לחים ספניים

ממנו כפ"ע לחם ומזון לעולם פ"כ נרשמה (חסר חיבת
אל פ"כ נרשמה סמלוא במזון ומפקד צו וכו') צ"ע לרשו
אל סני סויות בנימי רח"ם וגם סמילוי לרשו שסלול
יכוין למלאות סני (כ"ל למלאות סני סויות במילואם
וכו') סבן דבר מחוק דבר גס ו' סו"י בסיכל בני צ"ד
מלוא קד מ'ע להקפיד קפודת.
קפודת בני חריג ובלבד שחלוק ק' ברי יזי ח"ה
ג"ש ג"ר דיק קן פירש"י כפי עש"א ולרשו זכ המלוא סוף
מזון דיק ויכנס נוסף מני צ"ו בלוח ס בניממריא א"ל
אדניי שס"א בשש"י.

מלוא קב"ב מ'ע שיקריב סויות קרבן חספה קבוב
סחפא גורם חיו לשפוח פירוד בין סדביקים ויקרבי ונרש
לקירוב סבס מלוא קרבן חספה מלוא קב"ב בנימי ח"י
אדניי וטוסף מספר אל כחסד סחפונגה כשומא וכו'
פי סחפונג.

מלוא קפ"ה מליה שלא לאכול פול.
קפ"ה סוף שס ר"ו ח"צ"ע שטוח. הק"ם וסוף מסוגל
למלכות כמ"ס יוסף קפ"ד חלומי וכמו שכתוב מדי"ם
מלכין. ויכנס נאשו ישראל להעמיד עליהם מלך ולבש
כעם עליהם שסאל בדיקום מלך על שנקשו סוף חפונגה
עדין לא סניע זמן ודד חס"ב לו ילחם סמלכות כשנין
שחמד שאל קפ"ה בידך ממלכה ישראל ויכנס כשנין
קדשים סמלכות בלחילתה עכ"ז ח"ן למנו סבירס סוף
סבן סדבר פי קלרס סיריפ

מלוא כה מ'ע להאמין שיש אלקי.
מלוא חכמה ודעה כי ה' האמת לבית יעקב וכנס בה נקרא
השנים מלכות שמים שום השנים עליך מליך.

מלוא כה מליה שלא להטות עיני.
מלוא פה מ'ע לשבוע בשבוע ממלכות
עפ"י שנים עדים יקום דבר מליה סוף חזק לשראף
ושבח סוף ח'יה פ"כ המלוא סוף בהשגן פה בני מליה
מלוא צה מ'ע לבנות בית המקדש.

לדק לדק תרדוף ורשו חיל סלך אחר צ"ד יפה מקדש
אדניי ובר דינא דמלכותא בית דין סלדק יפה בנימי
צ"ה עוד אודיעך צה בניממריא כס"א דוד סבן :
מלוא צה מליה שלא להטות בדי הארון.
צו בניממריא א"ל אדניי והמיי.

מלוא צו מ'ע שיסדרו נכסים בסיכל לחם הפנים.
מלוא ל"ז סבס סוף בני לחים שס"א בני ג' סויות
בחוספתא מספר י"ח שס"א מילי שסס בחלפין מין
כס"י צרכים פי ספסוק פי לא על סלחם. לבדו יחיס
כא"ס כי על מולא פי הו"ה ובר סויות סלול
בכוונתו מולא פי סו"י סויות שיחמללו סני סויות יפי
במילואם חת יחמללו האדם בחיות פ"כ ג' מילואי סויות בנימי ון אוב"ל ויכנס לחים ספניים

ממנו כפ"ע לחם ומזון לעולם פ"כ נרשמה (חסר חיבת
אל פ"כ נרשמה סמלוא במזון ומפקד צו וכו') צ"ע לרשו
אל סני סויות בנימי רח"ם וגם סמילוי לרשו שסלול
יכוין למלאות סני (כ"ל למלאות סני סויות במילואם
וכו') סבן דבר מחוק דבר גס ו' סו"י בסיכל בני צ"ד
מלוא קד מ'ע להקפיד קפודת.
קפודת בני חריג ובלבד שחלוק ק' ברי יזי ח"ה
ג"ש ג"ר דיק קן פירש"י כפי עש"א ולרשו זכ המלוא סוף
מזון דיק ויכנס נוסף מני צ"ו בלוח ס בניממריא א"ל
אדניי שס"א בשש"י.

מלוא קב"ב מ'ע שיקריב סויות קרבן חספה קבוב
סחפא גורם חיו לשפוח פירוד בין סדביקים ויקרבי ונרש
לקירוב סבס מלוא קרבן חספה מלוא קב"ב בנימי ח"י
אדניי וטוסף מספר אל כחסד סחפונגה כשומא וכו'
פי סחפונג.

מלוא קפ"ה מליה שלא לאכול פול.
קפ"ה סוף שס ר"ו ח"צ"ע שטוח. הק"ם וסוף מסוגל
למלכות כמ"ס יוסף קפ"ד חלומי וכמו שכתוב מדי"ם
מלכין. ויכנס נאשו ישראל להעמיד עליהם מלך ולבש
כעם עליהם שסאל בדיקום מלך על שנקשו סוף חפונגה
עדין לא סניע זמן ודד חס"ב לו ילחם סמלכות כשנין
שחמד שאל קפ"ה בידך ממלכה ישראל ויכנס כשנין
קדשים סמלכות בלחילתה עכ"ז ח"ן למנו סבירס סוף
סבן סדבר פי קלרס סיריפ

מלוא כה מ'ע להאמין שיש אלקי.
מלוא חכמה ודעה כי ה' האמת לבית יעקב וכנס בה נקרא
השנים מלכות שמים שום השנים עליך מליך.
מלוא כה מליה שלא להטות עיני.
מלוא פה מ'ע לשבוע בשבוע ממלכות
עפ"י שנים עדים יקום דבר מליה סוף חזק לשראף
ושבח סוף ח'יה פ"כ המלוא סוף בהשגן פה בני מליה
מלוא צה מ'ע לבנות בית המקדש.
לדק לדק תרדוף ורשו חיל סלך אחר צ"ד יפה מקדש
אדניי ובר דינא דמלכותא בית דין סלדק יפה בנימי
צ"ה עוד אודיעך צה בניממריא כס"א דוד סבן :
מלוא צה מליה שלא להטות בדי הארון.
צו בניממריא א"ל אדניי והמיי.
מלוא צו מ'ע שיסדרו נכסים בסיכל לחם הפנים.
מלוא ל"ז סבס סוף בני לחים שס"א בני ג' סויות
בחוספתא מספר י"ח שס"א מילי שסס בחלפין מין
כס"י צרכים פי ספסוק פי לא על סלחם. לבדו יחיס
כא"ס כי על מולא פי הו"ה ובר סויות סלול
בכוונתו מולא פי סו"י סויות שיחמללו סני סויות יפי
במילואם חת יחמללו האדם בחיות פ"כ ג' מילואי סויות בנימי ון אוב"ל ויכנס לחים ספניים
ממנו כפ"ע לחם ומזון לעולם פ"כ נרשמה (חסר חיבת
אל פ"כ נרשמה סמלוא במזון ומפקד צו וכו') צ"ע לרשו
אל סני סויות בנימי רח"ם וגם סמילוי לרשו שסלול
יכוין למלאות סני (כ"ל למלאות סני סויות במילואם
וכו') סבן דבר מחוק דבר גס ו' סו"י בסיכל בני צ"ד
מלוא קד מ'ע להקפיד קפודת.
קפודת בני חריג ובלבד שחלוק ק' ברי יזי ח"ה
ג"ש ג"ר דיק קן פירש"י כפי עש"א ולרשו זכ המלוא סוף
מזון דיק ויכנס נוסף מני צ"ו בלוח ס בניממריא א"ל
אדניי שס"א בשש"י.
מלוא קב"ב מ'ע שיקריב סויות קרבן חספה קבוב
סחפא גורם חיו לשפוח פירוד בין סדביקים ויקרבי ונרש
לקירוב סבס מלוא קרבן חספה מלוא קב"ב בנימי ח"י
אדניי וטוסף מספר אל כחסד סחפונגה כשומא וכו'
פי סחפונג.
מלוא קפ"ה מליה שלא לאכול פול.
קפ"ה סוף שס ר"ו ח"צ"ע שטוח. הק"ם וסוף מסוגל
למלכות כמ"ס יוסף קפ"ד חלומי וכמו שכתוב מדי"ם
מלכין. ויכנס נאשו ישראל להעמיד עליהם מלך ולבש
כעם עליהם שסאל בדיקום מלך על שנקשו סוף חפונגה
עדין לא סניע זמן ודד חס"ב לו ילחם סמלכות כשנין
שחמד שאל קפ"ה בידך ממלכה ישראל ויכנס כשנין
קדשים סמלכות בלחילתה עכ"ז ח"ן למנו סבירס סוף
סבן סדבר פי קלרס סיריפ

טעמי המצות

מלוח קע מ"ע סיכה המלוצע סמא ומממא:

פיה גימטריא פיליה גימטריא ק"פ עיין בדברי חז"ל
כנתיים וכלרעת בל חי על עון לכיר ועל עון

זנות ובישולת אסורות חיו:

מלוח קעב מ"ע שסמלוצע מיחלס וכו'.

הנה כנחבי האר"ל יחוד עקיב בפי חלקים בשילוב
הוא להפריך החיובים והנה נחבי לב נשבר וכו' חלקים

לא חבוט הנה בסכנתה המלוצע על הסוף מפירד ממנו

החיובים מ"כ המלוח האוח במנין עקיב נ"ל

מלוח רח מליח שלא לבוא על אחות אשהו

איך אביא יעקב גימטריא ר"ז רמח שאני יעקב אבינו
שפכה ברוסיק.

מלוח רביה מליח שלא לינוט עם הפך

עגש כנגד חמור מן הסוף על שהנגב בשם בשהר ופינס
בעלמא דליחנסוא הוא שם י"ה והנה י"ה פעמים י"ה

גימטריא רביה חס בדרך אפשר.

מלוח רלא מליח שלא לאחד שבר שזיר.

כתיב כי אליו הוא נשאל את נפשו והנפש תמלא בצירופי
רלא אלפי ניתוח המבוארין בס"י ועיין בזה מסוד

הסבליט דנפקין מפי האדם בשעת המלאכה.

מלוח רדב מליח שלא לקלל אדם שבר

יג ו"י אחך את הברכה גימטריא ר"ג מקד החיים
נשמה הפנימית של כל העולם ע"ב סיגמיה בין ובאה

אזכרה לשמירה מן הכיבוד במנין משקד ומשפר טוה

באחור הבן והשכיל.

מלוח רגז מליח שלא להכשיל לחבירו.

הרגל קרא קן בלטיק להיות סוף בני המעשה
הגולד במחשבים החלה ד"ח חשבתי דרבי ואשיב רגלי

וכו ומעשה חבין סיב ע"ב הס"א ס"י אכ"י בידויין
גימטריא רגל ישיב חשבון גם כבאן כוננת המלוח שלא

להכשיל בעלם כנתיים מ"י המחשבה בחכמים הבן.
מלוח רל"ז מ"ע לשפוט בלדק

חנין בפרקי סוכלת שיעור המרכבה רל"ז אלפים וכו'
מנין ורב בח והסופט לרק נעשה מרכבה. כי חלקים

י"ב בעדה וכו'.

מלוח רל"ח מליח שלא למנוע מלכיל חבירו מסכנה
רז"ל אמנו שהחלה בכלל ומסרה סימיה לאחיה וז"ל

הוא רח"י אר"ד הוא המלוח הכללי הוא הכלל שלא
יגיע נחס ביפול יחס

מלוח רפ"ז מליח שלא לרוע ב"י מ"י ארע"ס

החבורה הלו הוא לפי מ"ש המקובלים שכל מן מארע"ס
יש לו שר מיוחד אומר לו גדל ע"כ אין לערבב נוחות

השרים והנה כפי הנראה כל השרים הללו כן חי ילחיו

של גבריאל סתו ממזכר נשאל את הסיפוח. וסנה בל
המלוח במנין רמ"ז מנין גבריאל נ"ל

מלוח ר"ג מליח שלא לנחש

סייחה השלם במחשבה דבור ומעשה הלל הוא ס"י
אכ"י ס"י חלקים ס"י אדני גימטריא גימטריא נודם

הסיפוח זה לעיתים זה והוא שובר ע"ז ממש כש"י יל"ל
הח עמו ישראל וכו'.

מלוח רג"ב מליח שלא לגלה שארה כד"ש

עפ"י פשוטי מ"י המלוח זו יב סיכר בין זכר לנקבה
וסנה ידוע חבדי הטקי הסר"ב.

מלוח רג"ז מליח שלא להשחית שאת חקן

עיין במלוח סכ"ל והנה חבדי הטקי עם המפחה ס"ר רג"ז
רג"ז שלא לעשות מעשה אוב

בני יארהן סיני ישים בניו של אהרן. שאלו בארזים
והימים.

רג"ח מ"ע לקום מפני שיבס

וגי חלקיים גימטריא רג"ח

ר"ם שלא לעשות עול במידות ומ"ע לזקק המלוחים
ומתקלת ומידות

לזקק המדו"ח סנה רמחים למידות העליונים הכלולים
בעשר הנה הוא מלוח ר"ם בני עשרה סיוות דכתיב

במשה ורח ס"י כי שפר לראות.

רפ"ז מליח שלא להקדים בעל מוס

עיין במלוח סכ"ל דנס בלדק שנתן לאביונים מהדלוי
ליתן המשובח ויש רמז בפסוק חז"ר נחן לאביונים.

רפ"ח מליח שלא להכיל מוס בקדשים

ידוע למשכילים רפ"ח ינלוין שנטלו לחוד עומק הקליפי
ועליו מלוח להעלותן כיון שחס קדשים. כן

רצ"ד ל"ח שלא לעשות שום דבר שימשוך ממנו חילול ס'
קול"ם במילואו חס ע"י ו"ז ל"ד מ"ם רצ"ד בריס

כל באי קול"ם עוברין לפניו כנני מרדן גימטריא רצ"ד
סיס זס"י ונעשים כבדי חדש עיין בהחלה ס' בריח

כ"ע ועיין מ"ש בספרי בני יששכר על מה שנאמר בכל
הקרבנות מוספין והקדשתם. וז"ל נאמר ועשיתם וכו'

במס"י אפי' בנה נעשה האדם כבדי חרטה ובאח חיות
חדש מאלופו מ"ע ובהחמלה הוא מן חיבה עוליס

גם בלוח א' הוא בחינת והחיות רל"ח רצ"ז עיין בכל
מש שנחבתי והבין משפר ומנין המלוח הללו רצ"ז

רצ"ז ואחס ככ"ן.

ש"י מ"ע לשבות ממלאכה בחג המנוחות

להנחיל לאיכבי העוסקים בתורה שניתנה בשבועות י"ש
נעשית מלאכתן מ"י אמר"ס:

שי"א מי"ע לשבות ממלחכת יום א' בחשרי
א"ש עי"ן במדרש ברי"ט נעשה ברי' חדשה
שי"ד : ע להענוח ב"י בחשרי
 מן שם שרדי הכנחצ במחנה א"ן רשות למיזיקם להזיק
 כן ביום הקדוש א"ן רשות לקמרי.

שמו שלא לאכול ולשתות ב"י בחשרי
 כענין הנאמר בזכר **שמו** העם ולקטו שפוחא נקט
 בליביסו כ"ה בכא"ן יי"כ"ב ה"ס מזון הרוחני פנימי מן
 סוד עו"כ"ב וכו' מ"ו שר"ל ב"י מזון הנשמי הנה שפוחא נקט
שכ"ה ז"ע ליטול בנה הסיכות ד' מינים
 כבר ידעת סוד ד' מינים להמשיך ההסדום אזי ע"כ
 נמתקין הדינים בחסדים וכבר ידעת כי ה"ג הם ה"פ
 ד"ן בנ"י ש"ך וע"י המתקם מתוך א' לכל ד"ן
 ונתחיה אדני' וא"כ נעשה מן ש"ך שכ"ה עי"ן
 כנוגת השר"ל סוד אשרי העם שכב"ה לו
ש"ה מלי"ת שלא לעבוד בעבד עברי בדברים המיוחדים
 לעבד כעני

העצם של המל"ת כי כל ישראל בני מלכים הן וכשנאמר
 ליעקב ומלכ"ים מחללי' יאלו נאמר לו בא"ל שרדי
אל שרדי בנימי **שלה**

שמו מלי"ת שלא לתכור עבד **עברי** על אבן הסוק
אב"ן שחי' ממנו היתחם העולם. **והר"ל** עלו במחשבת
 שהוא **רצון** בנימי **שמו**
שני מלי"ת שלא להסיר בהמה וכ"י ויתקן למי"ע אם המד
 שתמורה.

נרמז במנין ומשקל מל"ת זו היינו מנין שניג וכו' הוא
 יתמדה"ו יחי' קדש מה שהחליפו ליעקב **לאיה** ברח"ל
 ופתיסן קדושות רומזין למדת ענדה **ויר"איה** בנימי
שי"ג לרמז בקורה ולח"י יוד"א (מן בני **לאיה**) שלא
 לפנוי אל ייסק (מן בני רח"ל להורות לפנוי **בשניה**
ש"ה מי"ע שהחוטא ישוב מחטאו ויתורם
אמרו בזוהר דכיון שמתודם שוב א"ן רשות לשפ"ן
 לקמריג כיון שהוא מודם בעלמו והנה אמרו בנימי **השפ"ן**
בנימי ש"ד להורות לביו"כ"ב א"ן רשות לקמריג הנה
 א"ן כ"י יומא מנו. **ש"ה** להורות על הכל בהתודותיו
 שוב א"ן רשות אל **השפ"ן** לקמריג וסב"ן:

שע"ט מי"ע על הכהנים שיבדו את ישראל
 ל"א מלא הקב"ה כ"י עוזיח ברכה אלה **השנים** שאל
 י"י עח לעמו יתן (ע"י) רייתו הבורס נקח להם הבורס
 ולא מלא מקום להעמי' המל"ת של ברכת ישראל עד
 שעלה מנין ומשקל המל"ת הקדומים **שע"ח** יא"כ"ב העמיד
 המל"ת הוא במנין ש"ע"ט כ"י י"בך את עמו **בשלו"ם**
 מנין **שע"ח** וסב"ן:

שפ"ה מי"ע לתקוע בהגזרות על הקרבנות
 בני **שכיניה** כענין הכנחצ אלאטו בפסוק סב"ן יקרי לי
 הפרים וכ"י רח"ם אלהמניא נאם י"י היינו ב"פ רמ"ח כי
 הכשמה אשר הוא כלילס מרמ"ח איברים הנה שרשה
 נשאר ג"כ באם הנשים מלבו"ח שמים. שכיניה ג"כ רמ"ח
 וחו קבלה עול **מרכ"ב** שמים שלימה היינו ב"פ
 רמ"ח בני **מלכו"ת** והנה בזמן שצריכין לרחמים הנה
 ר"מ"ס לתקוע בהגזרות אשר הקדוש מהכר"ב סכונס
 חל"י לזרות לחברס וליחדס סב"ן. שהמל"ת הוא במנין
שפ"ה הוא שכיניה ועי"ן במדרש המלוכה"ו עלי"ך.

שפ"ו מי"ע להפריש חלה מעיסה
שפ"ז בנימי דוד **בין ישי** הוא נלולו של אדס"ך
 שהוא חתאי של עולם סב"ן.

שפ"ט מי"ע לשמור את ציבתיק
 בנימי **שרמ"ה** דוד שבנס ציבתיק יסדרי המשמדות
 להכניס יללים.

שצ"ב מלי"ת מלעבוד זר במקדש
 נמר החות"ם בשמיני על"ת ידוע מסוד חוה"ס בחוק חוה"ס
 מילואי אסי' בנימי **שצ"ב** אז זר לא יקרב ונא יתערב
 בעבודתו. סב"ן.

ח"ג ת"ד מי"ע להקריב בשבת ומי"ע להקריב קרבן
 מוסף ברי"ח וכ"י.
 ידוע עליית מוסף רחם ונשנס ג"כ אומרים במוסף
 כח"ד ח"ג הוא כח"ד ה"ס קמרי"ג. סלבנס א"ל לשי
 ולנים להשחמש בבחר אחד ולזה אמר הקב"ה לח"כ
 הביאו עלי כפרס.

ת"ז י"ע לשמוע קול שופר בא"י בחשרי
 בריות זו יפקדו להזכירם לחיים וכ"י והתיו ת"ז וכ"י
 ת"י חחי' וכ"י מילוי התיו בואו כוס ת"ז סכ"ו אות
 חיים ת"ז חחי'.

ת"י מלי"ת שלא לסמית רוצח עד עמדו למשפט
 לר"ך לדקדק מאוד שלא להצית א"כ משראל כי ע"ס
 קדוש אחס וכ"י קדו"ש ת"י

תכ"ד מי"ע לקבוע מחנה בפתח
 סוזה בנימי **אדני** דינא דמלכותא **שומר** ישראל ומלך
 ומשיח שיבא ב"ב סכס הוא מרכבה **מלגרה** שמים
משיח בין דוד בנימי תכ"ד **ובמקד"ס** א"ח"א
חקוק על מל"ת (לשמירה) ע"ס **כה"ת**

רבה מלי"ת שלא לנסות נביא **חמת** יודא מל"ח
ה"ת הוא ע"ס השמיני מן ע"כ **שמות** **שגול** **לצטחון**
 נרמז בס"ח ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת **לדקדך** י"י
תכ"ה מלי"ת שלא להסתחן ע"ס עכ"ס
 ע"ס חת"ך החותך חיים לכל ח"י והנה המכניס ברית
 קד"ש

טעמי המצות

בית דין הגדול במקום שלברית דינא דמלכותא אנה
דברתי פי מלך שמור דבר מלך שלמוך.

תציו תציה מייט למנוח עלוני מלך ומליח שלא למנוח
עלני מלך שאינו מרע ישראל.

בנימי במלכותי היינו רמח שלא למנוח מלך רק מי
שחא במלכותו. היינו טעמוסס מני זמן.

תקיב מייט שיכחוב לו המלך סיה.

מנין שנה האבות שקיימו כל החודס עד שלא ניתנס.

תכיו מייט שכל זוכה וכו

מחנות לכסן איש החסד והנה שס אבינ יתיץ השס
הראשון מן שס מייט רמח בני תקיו לחסד דוק והארין.

תקביה מליח שלה ליראס מהטויס במלחמס

מנין סייי לבאות סטור לישראל במלחמס וכטנין שאמר
דוד לגלית אחס בל אל בחרב וכו ואני בל אלך

בשס סייי לבאות וכו..

תרייא מייט ילך בדרכי השס

תוריה די מלוח והלכייט בדרכיו סוף גיכ כלל סחורייס
שסוף סויכס בדרכיו כי כביכול השס בעלמו מקייס כל

מלוח סחורייס עייכ מדרכין אשר קדשנו במלוחיו ממש
מס שסוף בעלמו מקייס.

חרייג מייט שכל א' מישראל יכחוב לו סיה

סייי אלקיי ישראל בנימי חרייג סכס מלוח כחיכס
סחורס סוף מלוח חרייג נימי ככיל לסורות קובייס

ואורייחא ישראל חד:

קדיש סקקרא חיי בנת אל נכר סכס כחיכוב ביי וכריח
וכו סכס יולנו.

תליד מייט לסחפלל בכל יום לסחיית.

תליד בנימי חסיד רין רחמיס ספלות אבות תקניס
סכס מרכבס לגי קיין סכיל.

היימ תמייט מליח שלא לסעולת דבר מקרבנות חוק וכו
ומייט לסקריב כל סקרבנות בביסמייק שמי שס חטלי עלוחך

בית סמקדס סוף עליי. שאין לה ספסק עיי סמולס
בחסנן אמייח מלבן ליכוי קוסמא קאי ועוד חזון למועד

לקייס מייט זו:

תניו מליח שלה לגרוע ממלוח סחורס.

תניו בנימי חמויי א"ב שבסן נחרכב בביח ונגרט מלוח
שאין כוכיס רק בזמן סמקדס והכס סמולס סוף

לגרוע סוף במספר תניו בנימי ככיל שלה לגרוע
בחדסיס ככיל לגרוע.

תעייט תיימ מליח שלה לאמן לב וכו ומייט ליתן לרקס
לעניי ישראל.

פתיה תפתיה גייפ רייח תיימ עיי סלרקס מכניעין
ומגרטין אה סקניפס אשר מספרס תיימ וארמח עוד

סניסיי מקיי כלי בנימי תיימ סכל יטולן לסחור עיי
סלרקס.

תציה תציו מייט לעשות כמו שאמרנו ביי סגדול וכו
ומליח שלה לסור מדכריו.

תם ונשלם שבח לכורא עולם

תפלה לחנוכה

מאת מהרצ"א זצוק"ל מדינבוב

קיום הרקיק נר הנוכח יסוף ידיו ויכתיב לו עפר

לשם ייחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה וכו' הנני מכיין

בהדלקת נר חנוכה לקיים מצות ברא נאמר

ציונוי חכמינו וזל לתקן אה פרשה במקום עליון:

ובכן יהי יצון מלטיך ייי אלהינו ואלהי אבותינו שהיא

חשובה ומקובלת ומריצה לפניך מצות הדלקת נר

חנוכה כאלו כוונתי כל הכוונות שכווננו רכונים משהתי

השם בעת אשר הערו לכות נשפש בשביל כבוד שמך הגדול

הגבור והנורא ואתה ברחמיך הרבים עוררת נאמן עליהם

לנצח את אויביהם וילבצח על מלאכת בית ייי והגני עושה

על דעתם ועל כוונתם ועל דעת כל הצדיקים והחסידים

שהיו באוהו הרור שהשפעת להם נסוך וכו' לאור באור

החיים, ועל דעת כל הצדיקים והחסידים שבדורותינו, ופי

כסיהם, ועשייתו כעשייתם, ובזכות המצוה הזאת, חזכנו

לנצח את אויבינו ילבצח על מלאכת בית ייי וזלה כבוד

מלכותך עלינו מהרה, ולא חמוש התורה מטינו ופסי ורענו

ופסי ורע ורענו מעתה ועד עולם, ונזכה לבנים תלמידי

הכמים אמן בן יהי רצון, קדשנו במצותיך, ומן חלקנו

בחוריתך, שבענו מסובך, ויעתה נסכנו ביסודותיך, ושהר לבנו

לפקדן באמת, מלךך על כל העולם כילו במבדוך, ורננסא

על כל הנאמן בקיך, ותופש בהרץ נאמן עוזיך, פי כל

יועבי חבל ארצך, יידע כל מעל בני אהה סעלתו, ריבין

כל יצור כי אהה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה, באשר

(כני סח סח...), ייי מלחי ישראל מלך ומלכותו בכל בשלה

(כני כיו עכס מניח, מוהית חיי, וכו' סחיה בן ייחונ סח

גיי סחיה בניי), אמן נצח סיה ועד.

מליכין רבות אחי: סחיה, אר-סענו צוריי-בדרך ייי ויח

יוסי- (ספרות רייס סחיה), סרו שירי סעליות (סחיה מ קיי

פי סחיה), סמור שיר חנוכה הבית (סחיה), למנצח בנימית

(סחיה), הללויה אודה (סחיה), הללויה אשרי (סחיה):

www.hebrewbooks.org
עיי חייס חש"א/ג
וועדק ורמכס לאינטרנט